ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 16ης Ιουλίου 2020*

«Αίτηση αναιρέσεως – Παρέμβαση – Οργανισμός του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρο 40 – Συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς»

Στην υπόθεση C-883/19 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 3 Δεκεμβρίου 2019,

HSBC Holdings plc, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο),

HSBC Bank plc, με έδρα το Λονδίνο,

HSBC France, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από την K. Bacon, QC, τον D. Bailey, barrister, τον M. Simpson, solicitor, καθώς και από τους C. Angeli και M. Giner, avocats,

αναιρεσείουσες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι η:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους P. Berghe και M. Farley, καθώς και από την F. van Schaik,

καθής πρωτοδίκως,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ,

έχοντας υπόψη την πρόταση της K. Jürimäe, εισηγήτριας δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα M. Bobek,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, η HSBC Holdings plc, η HSBC Bank plc και η HSBC France (στο εξής, από κοινού: εταιρίες HSBC) ζητούν την αναίρεση της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Σεπτεμβρίου 2019, HSBC Holdings κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-105/17, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2019:675), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

το άρθρο 2, στοιχείο β', της απόφασης C(2016) 8530 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2016, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση AT.39914 – Παράγωγα Επιτοκίου σε Ευρώ) (στο εξής: επίδικη απόφαση), και απέρριψε την προσφυγή τους κατά τα λοιπά.

2 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Μαρτίου 2020, οι JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, και J.P. Morgan Services LLP (στο εξής, από κοινού: εταιρίες JPMC) ζήτησαν, βάσει του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να παρέμβουν υπέρ των εταιριών HSBC.

3 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία στις 22 και 30 Απριλίου 2020 αντιστοίχως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι εταιρίες HSBC υπέβαλαν τις γραπτές παρατηρήσεις τους επί της αίτησης αυτής. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία στις 18 Μαΐου 2020, πριν την εκπνοή της προθεσμίας για την κατάθεση των παρατηρήσεών της, η HSBC συμπλήρωσε τις αρχικές παρατηρήσεις της υπό το πρίσμα της διάταξης του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά HSBC Holdings κ.λπ. (C-806/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:364), και, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων αυτών, η εν λόγω διαδικαστική πράξη περιελήφθη στη δικογραφία.

Επί της αίτησης παρέμβασης

4 Προς στήριξη της αίτησής τους, οι εταιρίες JPMC εκθέτουν, κατ' ουσίαν, ότι έχουν ασκήσει προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου με αριθμό υπόθεσης T-106/17, κατά της επίδικης απόφασης της οποίας ήταν και αυτές αποδέκτριες και ότι η προσφυγή αυτή αφορά την ίδια προβληματική με την επίμαχη στην υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως. Υπογραμμίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, βάσει του άρθρου 69, παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού Διαδικασίας του, να αναστείλει τη διαδικασία στην υπόθεση αυτή εν αναμονή της απόφασης του Δικαστηρίου επί της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως. Από την απόφαση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει προδήλως ότι η υπόθεση T-106/17 ανεστάλη λόγω της υπάρξεως κοινών λόγων ακυρώσεως με αυτούς που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-105/17 και, κατά συνέπεια, στην υπό κρίση υπόθεση. Εξάλλου, η ύπαρξη κοινών λόγων επιβεβαιώνεται από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Εξ αυτού συνάγουν ότι η απόφαση που θα εκδοθεί κατ' αναίρεση στην υπό κρίση υπόθεση θα επηρεάσει άμεσα την έκβαση της δικής τους προσφυγής ακυρώσεως. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι εταιρίες JPMC υπογραμμίζουν ότι θα ήταν άδικο να αποφανθεί το Δικαστήριο επί ζητημάτων που θα είναι καθοριστικά για την απόφαση επί της προσφυγής τους χωρίς να ακουστούν επί των ζητημάτων αυτών.

5 Οι εταιρίες JPMC θεωρούν, ως εκ τούτου, ότι έχουν άμεσο συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς, κατά την έννοια του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

6 Συναφώς, από την τελευταία αυτή διάταξη προκύπτει ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο δικαιούται να παρέμβει σε διαφορά που έχει υποβληθεί στα δικαστήρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πλην της διαφοράς μεταξύ κρατών μελών, μεταξύ θεσμικών οργάνων της Ένωσης ή μεταξύ κρατών μελών, αφενός, και θεσμικών οργάνων της Ένωσης, αφετέρου, εφόσον το πρόσωπο αυτό μπορεί να αποδείξει ότι έχει συμφέρον στην επίλυση της εν λόγω διαφοράς.

7 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το «συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς», κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης, πρέπει να ορίζεται με γνώμονα το ίδιο το αντικείμενο της διαφοράς και να εκλαμβάνεται ως άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την τύχη που επιφυλάσσεται στα ίδια τα αιτήματα και όχι ως συμφέρον σε σχέση με αυτούς καθεαυτούς τους προβαλλόμενους λόγους ή επιχειρήματα. Συγκεκριμένα, με τον όρο «επίλυση της διαφοράς» νοείται η ζητούμενη τελική κρίση, όπως θα διατυπωθεί στο διατακτικό της απόφασης που θα περατώνει τη δίκη. Πρόκειται συνεπώς, ειδικότερα, για άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την ευδοκίμηση των αιτημάτων του διαδίκου που ο αιτών την

παρέμβαση προτίθεται να υποστηρίξει (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά HSBC Holdings κ.λπ., C-806/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:364, σκέψη 7 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

8 Συναφώς, πρέπει, ιδίως, να εξετάζεται αν ο αιτών την παρέμβαση θίγεται άμεσα από την προσβαλλόμενη πράξη και αν έχει βέβαιο συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς. Καταρχήν, το συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς μπορεί να θεωρηθεί αρκούντως άμεσο μόνο στο μέτρο που η επίλυση της διαφοράς δύναται να μεταβάλει τη νομική κατάσταση του αιτούντος την παρέμβαση (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά HSBC Holdings κ.λπ., C-806/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:364, σκέψη 8 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

9 Υπενθυμίζεται επίσης ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, ο παρεμβαίνων σε δίκη ενώπιον του Δικαστηρίου, δυνάμει του άρθρου 40 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν μπορεί να μεταβάλει το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό έχει οριοθετηθεί με τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς ή λόγους που έχουν προβάλει οι κύριοι διάδικοι. Επομένως, παραδεκτά είναι μόνο τα επιχειρήματα του παρεμβαίνοντος τα οποία εντάσσονται στο πλαίσιο που έχει καθοριστεί με τα εν λόγω αιτήματα και ισχυρισμούς ή λόγους. Το συμφέρον του αιτούντος να παρέμβει στην επίλυση της διαφοράς πρέπει, συνεπώς, να εκτιμηθεί λαμβανομένου υπόψη, μεταξύ άλλων, του αντικειμένου της κατ' αναίρεση διαφοράς, όπως αυτό προκύπτει από τα αιτήματα των κύριων διαδίκων και τους λόγους που προβλήθηκαν προς στήριξη των αιτημάτων αυτών (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά HSBC Holdings κ.λπ., C-806/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:364, σκέψη 9 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

10 Εν προκειμένω, από τη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της προσφυγής που άσκησαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και επί της οποίας εκδόθηκε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, οι εταιρίες HSBC προέβαλαν, αφενός, αίτημα ακύρωσης του άρθρου 1 και του άρθρου 2, στοιχείο β', της επίδικης απόφασης καθώς και, αφετέρου, αίτημα μεταρρύθμισης αυτής όσον αφορά το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε με το εν λόγω άρθρο 2, στοιχείο β'.

11 Με το άρθρο 1 της επίδικης απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι εταιρίες τις οποίες αφορούσε, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν οι εταιρίες JPMC καθώς και οι εταιρίες HSBC, παρέβησαν το άρθρο 101 ΣΛΕΕ μετέχοντας σε «ενιαία και διαρκή» παράβαση συνιστάμενη σε «συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές με σκοπό τη στρέβλωση της κανονικής πορείας των συνιστωσών τιμολόγησης στον τομέα των παραγώγων επιτοκίου σε ευρώ». Με το άρθρο 2, στοιχείο β', της απόφασης αυτής, η Επιτροπή επέβαλε αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στις εταιρίες HSBC πρόστιμο 33 606 000 ευρώ για την παράβαση που αναφέρεται στο εν λόγω άρθρο 1.

12 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους λόγους ακυρώσεως που προέβαλαν οι εταιρίες HSBC με κύριο αίτημα την ακύρωση του άρθρου 1 της επίδικης απόφασης. Αντιθέτως, δέχθηκε την τρίτη αιτίαση του πρώτου σκέλους του λόγου ακυρώσεως με αίτημα την ακύρωση του άρθρου 2, στοιχείο β', της απόφασης αυτής και ακύρωσε το εν λόγω άρθρο 2, στοιχείο β'.

13 Στο πλαίσιο αυτό, με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι εταιρίες HSBC ζητούν, αφενός, να αναιρεθεί το σημείο 2 του διατακτικού της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης με το οποίο το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή τους κατά το μέρος που με αυτήν ζητούσαν την ακύρωση του άρθρου 1 της επίδικης απόφασης και, αφετέρου, να ακυρωθεί το άρθρο 1, στοιχείο β', της απόφασης αυτής.

14 Πρέπει να καθοριστεί αν, υπό τις συνθήκες αυτές, οι εταιρίες JPMC αποδεικνύουν, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, άμεσο και ενεστώς συμφέρον για την ευδοκίμηση των αιτημάτων των εταιριών HSBC, κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 7 της παρούσας διάταξης.

15 Συναφώς, επισημαίνεται ότι η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως αφορά, ειδικότερα, τη νομιμότητα των εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με το σκεπτικό στο οποίο στηρίζεται το διατακτικό της επίδικης απόφασης με το οποίο η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη παράβασης του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Οι εταιρίες HSBC υποστηρίζουν, στο πλαίσιο αυτό, ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τους λόγους ακυρώσεως που στηρίζονταν σε εκ μέρους της Επιτροπής εσφαλμένο χαρακτηρισμό της παράβασης αυτής ως παράβασης ως εκ του αντικειμένου, κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, και ως ενιαίας και διαρκούς παράβασης. Επιπλέον, φρονούν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τον λόγο ακυρώσεως που στηριζόταν σε παραβίαση των αρχών του τεκμηρίου αθωότητας και της χρηστής διοίκησης καθώς και σε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας λόγω έκδοσης της επίδικης απόφασης μετά την έκδοση απόφασης διακανονισμού της διαφοράς, με την οποία η Επιτροπή είχε ήδη λάβει θέση επί της συμμετοχής των εταιριών HSBC στην επίμαχη παράβαση.

16 Είναι βεβαίως αληθές ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μια απόφαση όπως η επίδικη, μολονότι συνταχθείσα και δημοσιευθείσα υπό τη μορφή μιας και μόνον αποφάσεως, πρέπει να αναλύεται ως δέσμη ατομικών αποφάσεων με τις οποίες διαπιστώνεται έναντι κάθε μιας από τις αποδέκτριες επιχειρήσεις η παράβαση ή οι παραβάσεις που έγιναν δεκτές εναντίον της και με τις οποίες της επιβάλλεται, ενδεχομένως, πρόστιμο (απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, EU:C:2002:582, σκέψη 100 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, αν τυχόν γίνουν δεκτά τα αιτήματα των εταιριών HSBC στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, το Δικαστήριο θα αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και, εφόσον αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς σύμφωνα με το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση που κρίνει βάσιμη την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή, θα ακυρώσει το άρθρο 1, στοιχείο β′, της επίδικης απόφασης, το οποίο εφαρμόζεται μόνο στις εταιρίες αυτές.

17 Εντούτοις, διαπιστώνεται, αφενός, ότι, εν προκειμένω, οι εταιρίες JPMC, ως συναποδέκτριες της επίδικης απόφασης, περιλαμβάνονται στις εταιρίες που κατονομάστηκαν ως έχουσες μετάσχει, από κοινού με τις εταιρίες HSBC, στην παράβαση περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 1 της απόφασης αυτής. Αφετέρου, μολονότι το άρθρο 1, στοιχείο γ′, της εν λόγω απόφασης, του οποίου την ακύρωση ζητούν οι εταιρίες JPMC στο πλαίσιο της υπόθεσης T-106/17, εφαρμόζεται πράγματι μόνο στις τελευταίες αυτές εταιρίες, εντούτοις οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλουν σχετικά με τη φύση και την ύπαρξη της διαπιστωθείσας με την ίδια απόφαση παράβασης είναι ανάλογοι με εκείνους που προέβαλαν οι εταιρίες HSBC. Επομένως, παρά τη νομολογία που υπομνήσθηκε στην προηγούμενη σκέψη, οι αποφάσεις με τις οποίες διαπιστώνεται η συμμετοχή, αντιστοίχως, των εταιριών HSBC και JPMC στις ίδιες «συμφωνίες και/ή εναρμονισμένες πρακτικές» κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, μολονότι διακριτές, συνδέονται στενά μεταξύ τους, και είναι μάλιστα αλληλεξαρτώμενες.

18 Υπό τις συνθήκες αυτές, και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι εταιρίες HSBC αμφισβητούν την ύπαρξη και την ίδια τη φύση της παράβασης του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, η απόφαση που θα εκδοθεί στην υπό κρίση υπόθεση –ανεξαρτήτως του αν το Δικαστήριο δεχθεί τα αιτήματα των εταιριών HSBC και αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ή απορρίψει τους προβληθέντες από τις εταιρίες αυτές λόγους αναιρέσεως– θα επηρεάσει κατ' ανάγκην άμεσα την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση της προσφυγής που άσκησαν οι εταιρίες JPMC, καθόσον με αυτήν ζητείται η ακύρωση του άρθρου 1, στοιχείο γ′, της επίδικης αποφάσεως.

19 Συνεπώς, υπό την επιφύλαξη της εκτίμησης των λόγων που προβάλλονται προς στήριξη της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι, με την απόφαση που θα εκδοθεί στην υπό κρίση υπόθεση, το Δικαστήριο θα αποφανθεί οριστικώς επί του νόμω βασίμου των λόγων αναιρέσεως που προβάλλουν οι εταιρίες HSBC σχετικά με τη διαπίστωση της Επιτροπής ως προς την ύπαρξη και τη

φύση της παράβασης στην οποία αναφέρεται το άρθρο 1 της επίδικης απόφασης, λόγων των οποίων το νομικό περιεχόμενο αντιστοιχεί, εν μέρει, στο περιεχόμενο των λόγων ακυρώσεως που προβάλλουν πρωτοδίκως οι εταιρίες JPMC στο πλαίσιο της υπόθεσης T-106/17.

20 Επομένως, αν δεν επιτραπεί στις εταιρίες JPMC να παρέμβουν στην υπό κρίση υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων των εταιριών HSBC, θα στερηθούν της δυνατότητας να διατυπώσουν συγκεκριμένα την άποψή τους επί του νόμω βασίμου των λόγων ακυρώσεως που προβάλλουν, παρά το γεγονός ότι η απόφαση που θα εκδοθεί στην υπό κρίση υπόθεση θα δώσει απάντηση ενδεχομένως καθοριστική για την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση του βασίμου των λόγων αυτών.

21 Υπό τις συνθήκες αυτές, η έννοια του «συμφέροντος στην επίλυση της διαφοράς» του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει να γίνει δεκτή αίτηση παρέμβασης όπως αυτή των εταιριών JPMC.

22 Επιβάλλεται να υπομνησθεί, συναφώς, ότι η αρχή της ισότητας των όπλων, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της κατοχυρούμενης στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων που οι ιδιώτες αντλούν από το δίκαιο της Ένωσης, καθόσον αποτελεί επακόλουθο, όπως μεταξύ άλλων η αρχή της κατ' αντιμωλία συζητήσεως, της ίδιας της έννοιας της δίκαιης δίκης, συνεπάγεται την υποχρέωση του δικαστή να παρέχει σε καθέναν από τους διαδίκους εύλογη δυνατότητα να εκθέσει την άποψή του, υπό συνθήκες που δεν τον περιάγουν σε σαφώς μειονεκτική θέση έναντι του αντιδίκου (πρβλ. αποφάσεις της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ., C-89/08 P, EU:C:2009:742, σκέψη 54, και της 16ης Οκτωβρίου 2019, Glencore Agriculture Hungary, C-189/18, EU:C:2019:861, σκέψη 61).

23 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει διάκριση αναλόγως του αν οι αποδέκτες απόφασης όπως η επίδικη οι οποίοι άσκησαν προσφυγή σε πρώτο βαθμό –η εκδίκαση της οποίας έχει ανασταλεί– ζητούν να παρέμβουν στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής με την ίδια την ύπαρξη παράβασης του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, της οποίας έχουν χαρακτηρισθεί συναυτουργοί, ή αν ζητούν να παρέμβουν στο πλαίσιο διαφοράς σχετικής αποκλειστικώς και μόνο με τη νομιμότητα ή το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε σε άλλον από τους συναυτουργούς για την παράβαση αυτή.

24 Συγκεκριμένα, στην πρώτη περίπτωση, το γεγονός ότι οι αιτούντες να παρέμβουν είναι επιχειρήσεις οι οποίες κατονομάστηκαν ως μετέχουσες σε παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, τους παρέχει τη δυνατότητα να αποδείξουν άμεσο συμφέρον για την τύχη που θα επιφυλαχθεί στα αιτήματα τα οποία υπέβαλε άλλος μετέχων στην παράβαση αυτή στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς με αντικείμενο την αμφισβήτηση του υποστατού της εν λόγω παράβασης, υπό την προϋπόθεση ότι άσκησαν οι ίδιοι προσφυγή ακυρώσεως κατά της απόφασης σχετικά με τη συμμετοχή τους στην ίδια παράβαση, στηριζόμενη σε λόγους ακυρώσεως κατ' ουσίαν πανομοιότυπους ή ανάλογους με τους προβαλλόμενους στο πλαίσιο της εν λόγω διαφοράς. Αντιθέτως, όσον αφορά τη δεύτερη περίπτωση, οι αιτούντες να παρέμβουν αποδεικνύουν, λαμβανομένου υπόψη του ατομικού χαρακτήρα των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, μόνον έμμεσο συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς στην οποία επιθυμούν να παρέμβουν (πρβλ. διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 30ής Απριλίου 2020, Επιτροπή κατά HSBC Holdings κ.λπ., C-806/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:364, σκέψη 13 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

25 Εν προκειμένω, η υπό κρίση αίτηση παρέμβασης εμπίπτει, σε αντίθεση προς την αίτηση που υπέβαλαν οι εταιρίες JPMC στην υπόθεση C-806/19 P, Επιτροπή κατά HSBC Holdings κ.λπ., στην πρώτη από τις δύο αυτές περιπτώσεις.

26 Κατά συνέπεια, οι εταιρίες JPMC έχουν συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς, κατά την έννοια του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

27 Πρέπει, ωστόσο, να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου που μνημονεύεται στη σκέψη 9 της παρούσας διάταξης, ο παρεμβαίνων διάδικος δεν μπορεί να μεταβάλει το αντικείμενο της διαφοράς, όπως αυτό έχει οριοθετηθεί με τα αιτήματα και τους ισχυρισμούς ή λόγους που έχουν προβάλει οι κύριοι διάδικοι. Επομένως, παραδεκτά είναι μόνο τα επιχειρήματα του παρεμβαίνοντος τα οποία εντάσσονται στο πλαίσιο που έχει καθοριστεί με τα εν λόγω αιτήματα και ισχυρισμούς ή λόγους.

28 Όσον αφορά τα δικονομικά δικαιώματα των εταιριών JPMC, διαπιστώνεται ότι η αίτηση παρέμβασης υποβλήθηκε εντός της προθεσμίας του ενός μηνός που προβλέπει το άρθρο 190, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, οπότε οι εταιρίες αυτές δικαιούνται, κατ' αρχήν, να τους κοινοποιηθούν όλα τα διαδικαστικά έγγραφα που έχουν επιδοθεί στους διαδίκους, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 131, παράγραφος 4, του Κανονισμού αυτού, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 190, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού.

29 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να οριστεί σύντομη προθεσμία στις εταιρίες HSBC και στην Επιτροπή για να υποβάλουν, ενδεχομένως, αίτηση εμπιστευτικής μεταχείρισης των εγγράφων της δικογραφίας της παρούσας υπόθεσης.

30 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι πρέπει να επιτραπεί στις εταιρίες JPMC να παρέμβουν στη δίκη προς στήριξη των αιτημάτων των εταιριών HSBC.

Επί των δικαστικών εξόδων

31 Κατά το άρθρο 137, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του εν λόγω Κανονισμού, το Δικαστήριο αποφασίζει για τα έξοδα με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη.

32 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η αίτηση παρέμβασης των εταιριών JPMC έγινε δεκτή, το Δικαστήριο επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα της παρέμβασής τους.

Για τους λόγους αυτούς, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διατάσσει:

1) Επιτρέπει στις JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, και J. P. Morgan Services LLP να παρέμβουν στην υπόθεση C-883/19 P προς στήριξη των αιτημάτων των HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc και HSBC France.

2) Με την επιφύλαξη του σημείου 3, θα επιδοθούν αντίγραφα όλων των διαδικαστικών εγγράφων στις JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, και J. P. Morgan Services LLP με φροντίδα του Γραμματέα.

3) Θα ταχθεί προθεσμία στις HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc και HSBC France καθώς και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για να υποβάλουν, ενδεχομένως, αίτηση εμπιστευτικής μεταχείρισης των εγγράφων της δικογραφίας της παρούσας υπόθεσης έναντι των JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, και J. P. Morgan Services LLP.

4) Θα ταχθεί προθεσμία στις JPMorgan Chase & Co., JPMorgan Chase Bank, National Association, και J. P. Morgan Services LLP για να εκθέσουν, εγγράφως, τους λόγους που προβάλλουν προς στήριξη των αιτημάτων τους.

5) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)